

bertil, at en Kuff, der beforder Personer, i Forvejen skulde have godtgjort en vis Dygtighed. Den Kuff, der kører ud med en 10—20 Mennesker paa Vognen, har et ikke ringe Ansvar, og det afhænger i mange Tilfælde af hans Evner som Kuff, om disse Folk skulde komme godt fra det eller ikke. Jeg antager imidlertid, at dette Forslag vil komme i Udvalg, og der kunne saa Enkelthederne komme under Behandling. Jeg kan ikke anbefale et saa vidt drevet Tilsyn.

N. Andersen (Tisted Amt): Hvis de Ulykker, der fremkomme eller kunne fremkomme ved Dampkedelsprængninger, ene og alene ramte Kedelejerne og Kedelpasserne, vilde jeg være enig med de to ærede Medlemmer, der have talt før mig, i, at saa vilde der ikke være tilstrækkelig Grund for Lovgivningsmagten til at træffe Foranstaltninger, idet man jo saa maatte tage Stade for Hjemgæld, de maatte indrette sig, som de helst vilde. Vilde de risikere deres Liv og Lemmer ved at passe deres Dampkedler paa stødesløs Maade, kom det til at gaa ud over dem selv. Men saaledes er Forholdet jo ikke, og jeg tror heller ikke, det gaar an umiddelbart at jævnhøre Ansvaret ved Pasning af Dampkedler med Ansvaret for en Kuff, der kører med saa og saa mange Mennesker paa sin Vogn. Vælter Vognen nemlig, naar Kuffen kører i Grøften, er der meget stor Sandsynlighed for, at største Deelen af Passagererne slipper godt fra det, men springer Dampkedlen paa Grund af, at Fyrkanalen er rødgående, eller der ingen Vand er paa Kedlen, kan det komme til at gaa ud over aldeles sagesløse Personer, navnlig under Forhold, hvor der arbejdes med Dampkedler, enten i Lokaler, hvor der er flere Folk forsamlede, eller i Lokaler, der støde op til Rum, hvori Folk opholde sig. Jeg tror derfor ikke, at man paa Forhaand kan sige, der ikke har været Foje for den højtærede Justitsminister til at fremkomme med Forslag om Foranstaltninger mod denne Fare. Jeg ved ganske vist, at det Antal Tilfælde, der i overfluelig Tid har foreligget her i Landet af Ulykker ved Dampkedelsprængninger, ikke just er stort. Saa vidt mig bekendt er der for 1892 gaaet en lang Narvælle, hvor der slet ikke har fundet saadanne Uheld Sted. Men det var ogsaa i egentlig Forstand et Ulykkesaar, idet vi da havde ikke mindre end 7 Kedelsprængninger, som medførte Døds og 6 Mand. Af disse sprængte Kedler var, hvad ogsaa har sin Betydning, 3 af en Størrelse, der ligger under det Lavmaal, som Lovforslagets § 2 omfatter, idet de havde en mindre Varmeflade end 150 Kvadratfod.

Det viser altsaa, at ogsaa for disse smaa Kedlers Vedkommende kan være Fare til Stede, som visse — det skal jeg indrømme det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (Dusen) — til en vis Grad kan hidrøre fra, at den paagældende, der passer Kedlen, er kommen ind i en Slendrian, saa at han ikke længer tænker paa, hvilken Fare der er forbunden med hans Gerning. Jo længere, han har passet Kedlen, jo mere fortrolig han er bleven med den, des mindre husker han paa, at der er stor Fare til Stede, hvis han indlader sig paa at forsømme sin Gerning. Det er muligt, at det er derfra, det Faktum hidrører, at vi efter en lang Periode, hvor der slet ingen Stade er slet paa den Maade, pludselig komme til et enkelt Nar, hvor vi have, som sagt, ikke mindre end 7 Sprængninger, og at der efter den Tid lige op til den næste Tid, saa vidt mig bekendt, ganske vist kun er forefaldet en eneste Sprængning, medens der dog, som oplyst af Maskintilsynet, har været nogle og thve Tilfælde, hvor der har været Forhold til Stede af en saadan Bessaffenhed, at det er et rent Slumpetræf, at Kedelsprængning ikke har fundet Sted. Det er muligt, at det hidrører fra, at man i de senere Nar er bleven mere fortrolig ved Benyttelsen af Dampkedler, og at vedkommende Personer derfor efterhaanden have vænnet sig til den Forestilling, at der egentlig ingen Fare er til Stede. Det er imidlertid oplyst, at af de ca. 5,000 Dampkedler, som vare i Brug i 1893, var der ikke mindre end henved 1500 i Brug i Landvæsenets og Mejeriernes Tjeneste, de sidste altsaa i Landvæsenets Tjeneste i udvidet Forstand. Jeg skal derfor erkende, at det har ret væsentlig Betydning for Landbruget, hvilke Foranstaltninger Lovgivningen i saa Henseende anser for nødvendige, hvilke Vaand der i det hele med Foje kunne siges at være Grund til at lægge paa den frie Benyttelse af dette Nutidens Hjælpemiddel, Dampkedlerne. Jeg skal indrømme, det har ikke ringe Betydning for Landbruget, men det forekommer mig ogsaa, at den Affattelse, Landstinget har givet Forslaget, som det nu foreligger, har i meget væsentlig og fylldig Grad taget Hensyn netop til de Krav, som Landbruget med Foje kan stille i Retning af ikke at blive fortræddigt mere, end der er absolut nødvendigt, saa at der ikke kræves mere af Landbruget for at sikre Liv og Lemmer end Hensynet dels til Kedelpasserne og Gjeren, dels ogsaa til andre Menneskeliv og Forhold nødvendiggør. Det synes mig allerede til en vis Grad at fremgaa deraf, at man har — hvad jeg for Resten tror, Lovforslaget havde allerede, som det var forelagt — sat